BESZÁMOLÓ

a Magyar Pedagógiai Társaság Szakképzési Kollégiuma és a BME Mérnöktovábbképző Intézete által szervezett
"Beszélgetések a szakképzés jövőképéről"
címmel 2026.10.13-án a BME Gazdaság- és Társadalomtudományi kararán megtartott rendezvényéről

A gazdaságfejlesztési célok és megfogalmazott szakmapolitikai elvek megvalósítása érdekében a 2019. évi LXXX. törvényben foglaltak szerint 2020. szeptemberi indulással a szakképzés rendszerének gyökeres átalakítására került sor. Új oktatási és intézményi struktúrában folytatódó szakmai oktatás új szabályozási környezetet hozott létre, mely nemcsak strukturális reformot, hanem a tartalomszabályozásban, módszertani megoldásokban is paradigmaváltást kényszerített ki. A keretszabályozás főbb jellemzői között ki kell emelni, hogy ekkor a szakképzési sajátosságoknak megfelelően a köznevelési rendszerről leválva önálló jogszabályi kereteket kapott. A törvényben megfogalmazott kétszintű új szakképzési struktúra lényege, hogy szerkezet egyik ága a kizárólag szakképző intézmény által biztosított **szakmai oktatásban** elsajátítható, a szakmajegyzékben szereplő **szakmák**, míg a képzési struktúra másik halmazát a szakképzőintézmények vagy felnőttképzők által is megszervezhető **szakmai képzés** keretében megszerezhető **szakképesítések** alkotják. Ebben a rendszerben határozottan elválik a képzés és a vizsgáztatás a független vizsgaközpontok felállítása okán. Ez a rendszerszintű változás a tartalmi szabályozásban is radikális változást követelt, ami abban nyilvánult meg, hogy a folyamatszabályozást felváltó kimenetszabályozást szolgáló un. képzési és kimeneti követelmények váltották fel a szakmai és vizsgakövetelmények rendszerét. A szakképzés duális jellegének erősítését szolgálta a gazdálkodó szervezetek bevonása szakképzésbe a szakirányú oktatás megszervezésének "rendszergazdájaként", mely a diákok számára új képzési státuszt eredményezett, azaz a tanulói jogviszony mellett „munkavállalói" jogviszony birtoklását is. A felvázolt legfontosabbnak ítélt szakképzést-felnőttképzést érintő jelentős jogszabályi, valamint tartalmi és szervezeti változások sok kérdést vetettek fel, gyakorlati megvalósulás/megvalósítás során sok kérdést hoztak felszínre, ezért a Magyar Pedagógiai Társaság Szakképzési Kollégiuma útjára bocsájtotta a "Beszélgetések a szakképzésről" címmel kéthavonta megrendezendő programsorozatát. Az öt éve negyedévenkénti rendszerességgel szervezett programsorozatban feldolgozott témákkal célunk, hogy a 2020 óta az oktatási kormányzat által a szakképzésben bevezetett radikális változásaihoz/változtatásaihoz a szakmai közösségek által birtokolt, a köznevelés rendszerétől elkülönült szakképzési rendszer működését markánsan befolyásoló szakmai területre kiterjedően tapasztalati tudással és tudásmegosztással hozzájáruljon. Ezért a szakképzés jelenlegi rendszerét meghatározó legfontosabb elemeiről témablokkokba rendezett „fórumokon" az elméletet és az azt megvalósító gyakorlat elemzésére vállalkoztunk. Célunk, hogy a szélesebb szakmai közvélemény tájékoztatásához és aktivizálásához hozzájáruljunk, információt közvetítsünk a szakképzés/felnőttképzés helyzetéről, eszmét cseréljünk a szakképzés iránt elkötelezettséget érző szakemberekkel az aktuális szakmapedagógiai kérdésekről. A lehetőségekhez képest igyekeztünk autentikus nemzetközi trendeket is

bemutatni, ahol például a validáció témakörét, műszaki tanárképzés helyzetét, szakmatervezést, szakképzésben európai színterén is zajló innovációs elképzeléseket is vizsgáltuk.

A mostani rendezvényünk **aktualitását** az adta, hogy az új kormányzati struktúrában az önálló minisztériumban szakképzés, felnőttképzés, felnőttkori tanulás kiemelt terület, mely államtitkári szintű szakmai irányítást kapott. Az államtitkárság álláspontja, hogy a szakképzésben az öt éve elkezdett radikális strukturális és tartalmi szabályozásokat is érintő változások mára már talán beépültek az oktatási rendszerbe, láthatóvá váltak a jól működő elemei, de a diszharmónikus elemek, gondok, problémák is felszínre kerültek. Ezért az önálló oktatásirányítás nem a rendszer „felforgatását", nem egy új rendszer kiépítését, hanem az átgondolt fejlesztésre helyezi a hangsúlyt, melynek egyik fontos elemeként a szakképzés irányítási rendszerének megújítását tervezi a rendszer hatékonyabb működésének eredményesebbé tétele érdekében.

A kormányzati stratégia kialakításához, aktuális fejlesztési irányok meghatározásához a szélesebb keretekben megvalósuló folyamatos szakmai-társadalmi egyeztetés korszerű gyakorlatának kialakításhoz kívánt Szakképzési Kollégiumunk hozzájárulni a „Beszélgetések a szakképzésről" című programsorozat mostani rendezvényének megszervezésével. A szakképzési rendszer megújulásának fókuszpontjait (intézményfejlesztést, intézményi és ágazati együttműködéseket, a hálózati partnerség, duális képzési modell korszerűsítését, az oktatást és validációt, a szakképzés megújuló stratégiáját) előtérbe helyező programunk ennek hangsúlyozására a rendezvénynek

„Beszélgetések a szakképzés jövőképéről" címet adta.

A rendezvényünk előadója

Naderi Zsuzsanna, Oktatási és Gyermekügyi Minisztérium
Szakképzésért és Felnőttkori Tanulásért Felelős Államtitkárság

államtitkára volt, akit Borbély-Pecze Tibor Bors szakképzési, felnőttkori tanulási és ifjúságpolitikai stratégiáért és szabályozásért felelős helyettes államtitkár is elkísért. A rendezvény moderátora Szakképzési Kollégiumunk elnöke, aki a BME Oktatásinnovációs és Szakképzési Kutatócsoportját is képviselte ezen a rendezvényen, Benedek András volt. A megjelenteket Zarka Dénes a BME Mérnöktovábbképző Intézetének igazgatója üdvözölte, majd Benedek András röviden felvázolta a Műszaki Egyetemen folyó tanárképzés legfontosabb céljait, gyakorlatát, kitérve a szakképzés és felsőoktatás kapcsolatára, a Szakképzési Innovációs Tanács legutóbbi ülésén elhangzott stratégiai felvetésekre.

Államtitkár Asszony az előadás-forma helyett (igazodva a rendezvény címében megjelenítettekhez,) a "beszélgetések" módszertani megoldást választotta. A "beszélgetés" gerincét a résztvevők kérdései és az azokra adott válaszok adta. Bevezetőben hangsúlyozta, hogy hivatali filozófiájának vezérelve a ***"rendszerszintű reformok helyett a célzott korrekciós beavatkozások" áll,*** alapozva a már most feltárt jelentős problématérképben foglaltakra, amelynek egyes elemeire szabályozási, másokra módszertani vagy működésszervezési választ kell adni. Ezt figyelembe véve azt jelenti, hogy nincs szükség új rendszerszintű reformra, beavatkozásra, a szabályozási kereteket megtartva átgondolt, hatáselemzésre épített fejlesztéseket kell végrehajtani. Ennek bázisa egy széles társadalmi konszenzuson alapuló konstruktív párbeszéd. Jelenleg 15 helyszínen folyik az un. „Szakképzési Párbeszéd" iskolai műhelysorozat, mely a szakképzés lokális helyszínen dolgozó szakképzési stakeholdereket

szólítja meg. Az együttműködés további színterei a szakmai szervezetek, különböző szakmaspecifikus munkacsoportok és szakértői műhelyek által generált stratégia megvalósításhoz szükséges adatok, érvek, szakmai javaslatok megfogalmazása. A korrekciós beavatkozások –Szakképzési Kollégium által is deklarált – **fókuszpontjai:**

- ✓ az intézményfejlesztés és hálózati partnerség,
- ✓ a duális képzés korszerűsítése,
- ✓ oktatás, vizsgáztatás és validáció,
- ✓ az oktatói továbbképzések megújítása,
- ✓ felnőttkori tanulás és pályaorientáció.

Államtitkár Asszony a következő időszak egyik legfontosabb feladataként jelölte meg a **szakképzés irányítási rendszerének** megújítását, az irányításban résztvevők (Minisztérium, Háttérintézmények, SZC-k, iskola) szerepköreinek tisztázását. Az említett beavatkozás célja, hogy a szakképzési centrumok működése még inkább szakmai alapokra épüljön, politikamentesen, átláthatóan és felelős gazdálkodás mellett szolgálja a tanulók és a helyi gazdaság érdekeit. Működésükben erősödjön a gazdálkodó szervezetekkel való szorosabb együttműködés, a szakirányú oktatásban való kölcsönös előnyökre és közös érdekek mentén szervezett duális **partnerség** és a régiófejlesztési célokkal összhangban álló együttműködés. A szakképzési problématérkép egyértelműen deklarálta, hogy az országban működő 46 (41+5 agrár) szakképzési centrum nagyon eltérő működési gyakorlatot folytat. Megalapozott intézményfejlesztés szempontjából csak a működési gyakorlatok felülvizsgálata, differenciaspecifikumokat is figyelembe vett összehasonlító elemzés, okokat-eredményeket feltáró vizsgálata adhat. Az is tény, hogy a jelenlegi rendszer egyik nagy elmaradása a működés támogatásának hiánya, a tartalmi szabályzó rendszer működést segítő és pedagógiai szempontú implementációjának elmaradása. A szakmai partnerséget, szakmai közösségek, hálózatok jó gyakorlatára épített együttműködése adhatja, hisz a jó gyakorlatok megismerése az intézményi működésfejlesztés eszköze lehet. Megoldásként az is számba vehető, az is eredményhez vezethet, ha a struktúra folyamatos átalakítása helyett a meglévő rendszer hatékonyabb működtetésének feltételeit teremtjük meg a célirányos, hatékonyság-elemzésre épített és azt alátámasztó adatok figyelembe vételével végrehajtott korrekciók, finomhangolás mellett.

A jelenlegi szakképzési rendszer sarokpontja a **szakképzés dualitásának** nem eléggé tudatosított értelmezése. Fontos szempont annak megerősítése és a szereplők általi tudatos elfogadása annak, hogy a dualitás nem az iskola és gyakorlati képzőhely mint tanulási szintér időbeli váltakozását jelenti, hanem feladat- és felelősség-megosztásban, finanszírozásban, szabályozási rendszerében, a résztvevők státuszában is egy új dimenziót hordoz. Az oktatásirányítás út látja, hogy a szakirányú oktatás helyének, szerepének, a megvalósíthatóság feltételeinek, jelenlegi gyakorlata a szakképzés elsőrendű problémaforrása. Az iskola és annak szakmai portfólióját figyelembe véve (általában több) a szakirányú oktatást megvalósító duális partnerek formálisnak ítélt helyzetének javítása a problématérképen kiemelt helyet foglal el. Az Ágazati Képzőközpontok helyzetének felülvizsgálata is napirenden van a formálisan működtetett Ágazati Készségtanácsok, mint az ágazati gazdasági igények közvetítői, az oktatás és képzés szakmai tartalmának korszerűsítésére hivatott partnerek működése, működtetése mellett.

Az egyik sarkalatos kérdést a **vizsgáztatás** és az ezt megvalósító **vizsgaközpontok**- iskolák párhuzamos (2027.12.31-ig.) működése generálja, ez a terület adja az egyik legfontosabb felülvizsgálandó területet. Ugyanis a 2020 óta működő szakképzési rendszerben az oktatás/képzés kategórikusan elválasztódott a vizsgáztatás rendszerétől, biztosítandó a független mérés-értékelés és minősítés egyenszilárdságát. A 2021.02.11-étől hatályos

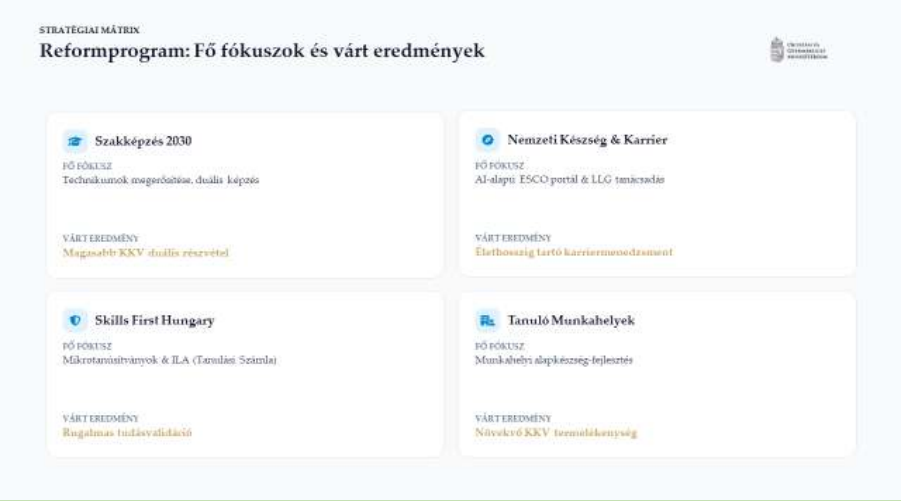
szakképzési törvény így fogalmaz: "szakma megszerzésére irányuló szakmai vizsgát, illetve szakmai képzéshez kapcsolódóan megszerezhető szakképesítés megszerzésére irányuló képesítő vizsgát a nemzeti akkreditálásról szóló törvény szerinti akkreditáló szerv által személytanúsító szervezetként akkreditált vizsgaközpont szervezhet. Majd a törvény 2024. évi módosítása szerint szakmai vizsgát, valamint a szakképesítés megszerzésére irányuló képesítő vizsgát kizárólag a szakmai és képesítő vizsgáztatási tevékenység folytatására engedéllyel rendelkező akkreditált szakképzési vizsgaközpont szervezhet az NSZFH Akkreditált Szakképzési Vizsgaközpont Engedélyezési és Ellenőrzési Igazgatósága által szervezett akkreditációs eljárás sikeres teljesítése után. Folyamatosan kialakuló vizsgaközpontok, száma ma már 61 egyenként számos KEOR besorolás alapján meghatározott (képzési és kimeneti követelménye illetve programkövetelmények), kötelezően követendő szakmai, tartalmi előírások szerint. Az előzőekben leírtak és azok időbelisége (három éven belüli alapjait is érintő módosítok) szerint is érzékelhető és kikövetkeztethető a „legfontosabb felülvizsgálandó" e terület bevezetőben jelzett minősítése. Két megoldási irány kínálkozik. Az egyik a független, módszertanilag jól támogatott validáció a különböző (formális-, nem formális és informális) tanulási környezetben előzetesen szerzett elméleti és készségszintű tudás beszámításának lehetőségével. A másik út, a képzés és vizsgáztatás tartalmi, szervezeti egységének visszaállítása a minőség hitelesítése mellett.
Ha a vizsgáztatás szóba kerül, akkor a technikumok vizsgáztatási eljárását is sok kritika éri az érettségi és szakmai vizsga időbeli elkülönítése okán, ami a diákok további életútjának alakítását határozottan befolyásolja. A jelenlegi törvényben is többször deklarált és hangsúlyozott rugalmas tanulási utak biztosításának átértékelése is e témakör felülvizsgálatának sorába illeszkedik.

Az oktatási rendszer tartalmi megújítása (melynek új kulcsfogalmai: képzési kimeneti követelmény-programkövetelmény-KEOR-szakmajegyzék-szakirányú oktatás-TEA,-stb) nem lehetséges a szakképzésialapfeladat-ellátását végző **oktatók szakmai, módszertani** felkészítése nélkül. A négyévenkénti, minimum hatvan órás **kredit-rendszerű** oktatói továbbképzési rendszer tartalmi újragondolása magába kell, hogy foglalja a változó oktatói szerepkörök által meghatározott kihívások kezelése mellett többek között pedagógiai és módszertani eszköztáruk fejlesztésének, bővítése mellett szakmai ismereteinek, tudásának, digitális kompetencia fejlesztésének célirányosan fejlesztett rendszerét is. E téma vizsgálata kapcsán merült fel az a kérdés, hogy pedagógus-e az oktató? utalva az iskola alkalmazottainak eltérő besorolási és értékelési státuszára. A törvényben deklarált továbbképzési kötelezettség általában az Innovációs Képzéstámogató Központ által működtetett Oktatói Továbbképzési Rendszerben ad lehetőséget a kötelezettség teljesítésére, kevésbé jellemző a törvény által is deklarált elvárás, hogy azt elsősorban vállalati környezetben kell megvalósítani. Az oktatási irányítás fontos feladata a gazdaság és a szakmai szereplők (aktív) bevonása a szakképzésbe, úgy, hogy az oktatói továbbképzések terepeként számba vehetők legyenek. A szakképzés minőségének javítása érdekében azt is szorgalmazza az irányítás, hogy a vállalti szakemberek egy adott szakmaspecifikus témákban az iskolai oktatásban is részt vegyenek. A továbbképzési lehetőségek összehangolása a rendszer hatékonyságának záloga lehet. Összességében e rendszernek a köznevelés és a szakképzési továbbképzési rendszer összehangolása mellett főbb jellemző paraméterként a szabadabb, jobban szervezett, kevésbé adminisztrációközpontú és a tényleges egyéni szakmai fejlődést támogató jelzőket kell viselnie.

A felnőttoktatás/felnőttképzés/felnőttek tanulása/**felnőttkori tanulás** címszavakkal felvezetett téma az életen át tartó tanulás fontosságának hangsúlyozása mellett annak specialitásait is

vizsgálva tért ki a gazdaság igényeinek kiszolgálását hivatott átképzés, továbbképzés, munkavállalói kompetencia fejlesztés készségelvárásait is közvetítő munkaerőpiaci felnőttkori tanulás tudatos, korrekt keretek közé vezényelt, jól definiált céltámogatására. A pályaválasztás-pályakorrekció-pályatanácsadás-karriertanácsadás fogalmakkal körülírt témaegyüttes felvetése abból a szempontból is jelentőséggel bírt, hogy Államtitkár Asszony kíséretében érkezett Dr. Borbély-Pecze Tibor Bors, szakképzési, felnőttkori tanulási és ifjúságpolitikai stratégiáért és szabályozásért felelős helyettes államtitkár, akinek kutatási szakterülete a pályaorientáció, életutat támogató pályatanácsadás és hálózat működtetése. Hozzászólásában az Ágazati Készségtanácsok helyét, szerepét röviden felvázolva említést tett egy "készségbarométer" kiépítésének lehetőségére..
Az új stratégiai hangsúlyok elsősorban a felnőttkori tanulás területén jelenhetnek meg, ezt demonstrálja a Minisztérium nevében is megjelenő „felnőttkori tanulásért" eddigi terminológiától eltérő fogalmazás is.
Résztvevői kérdés hangzott el a neurodiverzitás-specifikus oktatás (idegrendszeri működés természetes sokféleségét megjelenítő gondolkodási, ennek kezeléséhez szükséges tanulási módszervariánsokra irányuló oktatás) fejlesztéspedagógia megjelenik-e a Minisztérium tervei között. Erre államtitkár asszony azonnali, pozitív válasza volt, mely szerint a minisztériumban már működik egy munkacsoport, akik elsőként a korai gyermekkorra és az általános iskolai időszakra vonatkozó elképzeléseket rögzítik, de a további életút megtervezéséhez elengedhetetlen a szükséges átmenet támogatása, pedagógiai módszerekkel való segítése is fontos feladat.
A szakképzés elsődleges feladata az életúton sikeresen helytálló szakemberek felkészítése a munkaerőpiaci kihívásokra közép és felsőfokon. Ehhez viszont minőségi képzésre van szükség. A rendszer „**minőségbiztosítási rendszere"** egy kifinomult, de lehet. A MIR felülvizsgálatának is ez a célja.

Államtitkár Asszony strukturális kihívások megfogalmazásakor a munkaerőpiac által elvárt munkavállalói készségek hiányának pótlását, a kis- és középvállalkozások képzésbe való bevonását, duális képzőhelyi rendszerben való aktívabb közreműködésük megteremtését, az egész életutat végig kísérő karriertanácsadás feltételeinek biztosítását, a duális szakképzés (melynek ágazati, térségi és helyi igényeket egyidőben kell kielégíteni) erősítését jelölte meg annak a szakpolitikai cél megvalósításának érdekében, hogy a fiatalok minél hosszabb ideig tanulási környezetben maradjanak. Stratégiai mátrixban foglalta össze a Minisztérium reformprogramjának fő fókuszait és annak várt eredményeit az alábbi ábra szerint:

Az intézményi szinten is érzékelhető korrekciós beavatkozások **időbelisége az iskolaszerkezet középtávú megőrzésének alapelvét** figyelembe véve, címszavakban az alábbi felsorolásban rögzíthető:

Ez évre tervezett aktivitások:

- ✓ szabályozási és finanszírozási keretek megteremtése,
- ✓ érvényes szakmapolitikai elvek kialakítása (dec.),

jövő évre tervezett aktivitások:

- ✓ szabályozási környezet finomhangolása,
- ✓ felnőttkori tanulás újratervezése a 2005-ös EU-s szakpolitikájának keretstratégia figyelembe vételével,

következő év(ek) faladatai

- ✓ oktatói továbbképzési rendszer igazítása az eddigi kritikai elemeket figyelembe véve,
- ✓ vizsgarendszer státuszfelmérése, felülvizsgálata,
- ✓ duális képzés fejlesztése.

A rendezvényen a résztvevők sok olyan témakört is érintettek, amelyeket a beszámoló terjedelmi okok miatt nem részletezhet, vagy ágazat specifikus szakmai terület nagyon szűk szakmáit érinti, valamint az online platform üzenetfalára érkező, de nem megválaszolt felvetések, így a fórumon azok részletes kifejtésére nem volt lehetőség.
Tehát tovább gondolásra ajánlom:

- Az első kérdés a szakképzés mai jelenére is kiható átfogó dokumentum, a Szakképzési 4.0 stratégia [*hivatalos nevén: A szakképzés és felnőttképzés megújításának középtávú szakmapolitikai stratégiája, a szakképzési rendszer válasza a negyedik ipari forradalom kihívásaira*) *alapvető célja, hogy minden munkaképes korú magyar állampolgár számára biztosítson legalább egy, a gazdaság igényein alapuló, versenyképes szaktudást]* alapelveinek és pilléreinek esetleges változásait vizionálta, ahol kiemelt hangsúlyt kapott a felnőttkori tanulás. Ennek figyelembe vételével elképzelhető-e egy új, akár „Szakképzés 5.0-ként értelmezhető stratégiai irány megfogalmazása?
- a jelenlegi rendszer középtávú fenntartása mellett az átjárhatóság biztosítása,
- tartalmi szabályzó dokumentumok (a tanulási eredményeket definiáló képzési kimeneti követelmények (készségkataszterek→skills mátrix), programkövetelmények, szakmai program, képzési program) koherenciája,
- módszertani megújulás a gyakorlatban (projektoktatás, TEA),
- egyéni számla, mikrotanúsítványok,
- Ágazati Képzőközpontok, mint képzésszervezők? képzők ?,
- szakképzési kompetenciamérés jövővel kapcsolatos minisztériumi tervei, (9. évfolyamot érintő mérés fenntartása, fejlesztése, esetleges átalakítása),
- gazdasági menedzsment gazdálkodási szakma követelményei között megjelenő változó, speciális elszámolási szabályainak tartalmi megjelenítése,
- pedagógiai, művészeti és közművelődési szakterület egységes szakképzési rendszerbe illesztése,
- egészségügyi ágazati szakképzésben a duális képzés/duális képzőhely helyzete, lehetőségei,
- egyházi intézmények helye, szerepe a szakképzés rendszerében,
- Dobbantó program, Műhelyiskola, mint rugalmas tanulási utakat biztosító képzési lehetőség fenntarthatósága,
- NAT és a kéttannyelvű szakképzés, NAT→a szakképzésnek a közoktatáshoz való kapcsolódása,

- szakoktatóképzés és szakmai tanárképzés jelenlegi rendszerének felülvizsgálata,
- technikumok érettségi és szakmai vizsgarendszerének felülvizsgálata,
- a hároméves szakképző iskola sorsa.

A felsorolt tématerületek sokfélesége is jelzi a szakképzés fejlesztése iránti nagy érdeklődést, elvárást, az intézményi szinten is megjeleníthető, érzékelhető változások iránti igényt.

A fórumon elhangzottak szerint a szakképzés jövőképét illetően a legfontosabb megállapítások egyike, hogy a szakképzésben rendszerszintű reformok nem várhatók, a szervezeti struktúra megtartása mellett célzott korrekciós beavatkozások várhatók, míg a felnőttek tanulására vonatkozó szabályozási környezet újragondolása van napirenden abból a tényből kiindulva, hogy az más személyi feltételeket, más oktatás-/képzésszervezési eljárásokat és más módszertani megoldások alkalmazását igényli az eredményesség és minőségi- és költséghatékonyság növelése érdekében.
Államtitkár Asszony hangsúlyozta, hogy ennek az évnek a legfontosabb feladata a stratégiaalkotás és a munkaszervezet felállítása. Ezt demonstrálja az is, hogy a nemrég kinevezett helyettes államtitkár feladatai között az ifjúságpolitikai stratégia és szabályozási környezet feletti felelelősség kiemelt terület. Az elmúlt időszakban elkezdődött, és jelenleg is folyik a rendszert működtető, összerendezett kapcsolatrendszert és működési hálózatot megjelenítő vezetői ökoszisztéma kialakítása, a szervezeti kultúrát megjelenítő kulcsszereplők kiválasztása (szakképzési centrumok főigazgatói, tankerületi igazgatók, Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal és az Innnovatív Képzéstámogató Központ felső vezetése). A feladat végrehajtásának egyik záloga a jó gyakorlatok adaptációja, a szakmai párbeszéd, szakmai partnerség és folyamatos együttműködés biztosítása.
Benedek András záró gondolatait felvezetve néhány számadatot osztott meg a résztvevőkkel. Ezek: a rendezvény 39 fő személyes részvételével zajlott amit 143 fő online platformon követett. 36 személyesen feltett és üzenőfalon megjelenő kérdésre próbáltunk választ keresni.
Az általam "továbbgondolásra" ajánlott témák, feladatok megválaszolása talán inspirációt adhatnak további válaszok formálódásához. A "beszélgetésben" a résztvevők meglehetősen komplex tudást képvieltek, hisz egyetemi oktatók, szakképzés-, oktatás- és tanuláskutatók, gyakorló pedagógusok, szakképzést és felnőttképzést képviselő szakértők, gazdálkodó és szakmai szervezetek képviselői, tehát a döntések előkészítésében, stratégiák formálásában szerephez jutó partnerek képviseltették magukat. Úgy ítéljük meg, a rendezvény különböző szakmai területek képviselőinek köszönhetően elindíttották azt a szakmai párbeszédet, ami az önálló oktatásirányítás által megfogalmazott "célzott korrekciós beavatkozások" megvalósításához vezethetnek.

Tájékoztató információk:

- megköszönöm a BME Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar Tanulási Innovációs és Felnőttképzési Központjának a rendezvény lebonyolításához, a videofelvétel elkészítéséhez nyújtott támogatását, mely az alábbi linken érhető el: https://youtu.be/S_xLyz39fP8
- a Központ által készített rövid összefoglaló hozzáférési linkje: https://inno-train.edu-inno.bme.hu/a-szakkepzes-jovojerol-egyeztettek-a-bme-n/
- Kis Zoltán iskolaigazgató, a Magyar Vendéglátók Ipartestületének alelnöke, a Vendéglátó Szakmai Oktatók Országos Egyesületének elnöke rendezvény személyes részvevője az Egyesület honlapján közzétett, az általa legfontosabbnak ítélt szakmai

kérdéseket, hozzászólásokat és válaszokat leíró összefoglaló eseményjegyzetének hozzáférési linkje:
https://vszoe.hu/a-szakkepzes-jovoje-a-magyar-pedagogiai-tarsasag-foruman-naderi-zsuzsanna-allamtitkar-a-varhato-fejlesztesi-iranyokrol/

- a fórum képi dokumentuma:

Schindler Rózsa

Budapest, 2026.11.04.